

نویسنده: ملوین گودمن «Goodman» .
منبع و تاریخ نشر: کونترپانچ «2024-09-14»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

درس های ریگان: درون و بیرون از جنگ سرد

Reagan's Lessons: In and Out of Cold War

به استثنای دونالد ترامپ، هیچ رئیس‌جمهوری در طول زندگی من به اندازه رونالد ریگان اطلاعات سطحی از تاریخ و سیاست خارجی نداشت. ریگان در سال 1981 با دیدگاهی بسیار منفی و ایدئولوژیک نسبت به اتحاد جماهیر شوروی وارد کاخ سفید شد و تعجبی نداشت که روابط دو جانبه شوروی و آمریکا به بدترین سطح خود در بیست سال اخیر بدتر شد. در اولین کنفرانس مطبوعاتی ریگان، او خاطر نشان کرد که رهبران شوروی «حق ارتکاب هر جنایت، دروغ گفتن و تقلب را برای خود محفوظ می‌دارند».

With the exception of Donald Trump, no president in my lifetime had a more shallow knowledge of history and foreign policy than Ronald Reagan. Reagan entered the White House in 1981 with an extremely negative and ideological view of the Soviet Union, and it was no surprise that Soviet -American bilateral relations deteriorated to their worst level in twenty years. In Reagan's first press conference , he noted that Soviet leaders "reserve unto themselves the right to commit any crime, to lie, to cheat

عکسی از دیدار رئیس جمهور ریگان و معاون رئیس جمهور بوش با گورباچف، دبیر کل.

تعجبی نداشت از اینکه روابط دو جانبه شوروی و آمریکا به بدترین سطح خود در بیست سال اخیر از بدتر شد. ریگان در اولین کنفرانس مطبوعاتی خود خاطرنشان کرد که رهبران شوروی «حق ارتکاب هر جنایت، دروغ گفتن و تقلب را برای خود محفوظ می‌دارند». ریگان به دانشجویان وست پوینت (west point) گفت که اتحاد جماهیر شوروی یک «نیروی شیطنانی» است و در سال 1983 به بنیادگرایان مسیحی گفت که اتحاد جماهیر شوروی «مرکز شر در دنیای مدرن ... یک امپراتوری شیطان» است.

ریگان در اولین دوره ریاست جمهوری خود که (70) ساله بود، اما او هرگز به اتحاد جماهیر شوروی نرفته بود. او از شرکت در مراسم تشییع جنازه لئونید برژنف در سال 1982 و همچنین مراسم تشییع جنازه یوری آندروپوف در سال 1984 امتناع کرد. ریگان در حالی که صدای خود را برای مصاحبه رادیویی که در سال «1984» آزمایش می‌کرد، در خطاب به هموطنان آمریکایی خود گفت: «هموطنان من، خوشحالم که به شما بگویم که به تازگی قانون را امضا کردم. که روسیه را برای همیشه غیرقانونی می‌کند. و اما پنج دقیقه بعد بمبارانی آغاز می‌شود.» و جای تعجب هم نیست که دیپلمات‌های شوروی و «آمریکایی‌شناسان» مانند جورج آربا توف شروع به مقایسه رونالد ریگان با آدولف هیتلر کردند.

وقتی دو کشور به اندازه ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی در اوایل دهه 1980 به یکدیگر بی اعتماد می‌شوند، سیاست امنیتی ملی نظامی می‌شود. هیچ بحثی درباره کنترل تسلیحات و خلع سلاح وجود ندارد و هیچ بحثی درباره اقدامات اعتمادسازی برای بهبود روابط دو جانبه وجود ندارد. در سال (1984)، هیچ بحثی بین مسکو و واشنگتن در مورد هیچ موضوعی وجود نداشت. چهل سال بعد ما با سناریوی مشابهی روبرو هستیم.

مناظره هفته گذشته بین کامالا هریس و دونالد ترامپ هیچ نشانه‌ای از این که هیچ یک از آنها به دنبال راه‌هایی برای شکستن انجماد فعلی بین واشنگتن و دو قدرت بزرگ هسته‌ای دیگر، روسیه و چین باشند، نشان نداد. حتی نگران‌کننده‌تر، هریس ترجیح داد از سؤال یکی از مدیران ABC، لینزی دیویس، طفره رود، که از معاون رئیس‌جمهور پرسید که آیا تا به حال با ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه ملاقات کرده است یا خیر. تجربه هریس

در امنیت ملی و سیاست خارجی گسترده نیست، و او بدیهی است که نمی‌خواست اعتراف کند که هرگز با ولادیمیر پوتین یا با هیچ رهبر روسیه ملاقات نکرده است.

هنوز مشخص نیست که چرا ریگان در دوره اول ریاست جمهوری خود چنین ایدئولوگ افراطی بود، اما در دوره دوم خود یک مذاکره‌کننده فعال بود، اگرچه برتری میخائیل گورباچف و ادوارد شواردناده نقش مهمی در این روند داشت. ظهور جورج شولتز به عنوان وزیر امور خارجه، و تجربه دیپلمات‌هایی مانند جک ماتلاک نیز کمک کرد تا ریگان از مواضع ایدئولوژیک خود خارج شود و به یک شرکت‌کننده فعال در دیپلماسی ابرقدرت‌ها در اواسط و اواخر دهه 1980 تبدیل شود. ریگان خود یک خط عمل‌گرایانه داشت. او مایل بود جایگزین‌هایی برای دیدگاه‌های تندرو خود در نظر بگیرد.

ما هیچ ایده واقعی از سیاست‌های کاملاً هریس در قبال جنگ بین اسرائیل و حماس یا روسیه و اوکراین نداریم. مواضع او در مورد هزینه‌های دفاعی و خلع سلاح همچنان یک راز باقی مانده است. هریس به سوالات خاصی پاسخ‌های غیر اختصاصی داده است، اما اینطور نبود دیوید ایگناتیوس، ستون نویس برجسته واشنگتن پست در مورد امنیت ملی را از نوشتن سروده‌ای با عنوان "سرنخ‌هایی برای تصور هریس به عنوان فرمانده کل قوا" باز دارید. ایگناتیوس معتقد است که هریس «اجماع سنتی سیاست خارجی دو حزبی» را ادامه خواهد داد، هر چه که این به معنای آن باشد. ایگناتیوس خاطر نشان کرد که هریس به عنوان معاون رئیس‌جمهور «مراقب حمایت از بایدن در زمان انتخاب‌هایش بود»، اما آیا این همان کاری نیست که معاونان رئیس‌جمهور همیشه انجام می‌دهند؟

در همین حال، دولت بایدن و رهبری جمهوری خواه در کنگره دست هریس را در مورد سیاست در قبال چین بسته‌اند. به منظور پیش‌بینی سیاست سخت‌گیرانه در قبال چین در سال انتخابات، کاخ سفید هفته گذشته تعرفه‌های بیشتری را بر محصولات چینی به ارزش ده‌ها میلیارد دلار اعلام کرد. جمهوری خواهان کنگره فهرست بلند بالایی از لوايح را به منظور سخت‌گیری در برابر چین ارائه کردند. هیچ رابطه دوجانبه‌ای مهمتر از روابط چین و آمریکا در عرصه جهانی وجود ندارد، اما در این برهه این روابط بدون هیچ نشانه‌ای از تحرک در بن بست باقی مانده است.

ما چهار سال از حضور دونالد ترامپ در کاخ سفید داشتیم، بنابراین ایده خوبی داریم که چهار سال دیگر چگونه خواهد بود. همان‌طور که جورج بوش هشت سال پیش گفت، "دونالد ترامپ یک نامزد هرج و مرج است و او یک رئیس‌جمهور هرج و مرج خواهد بود." رفتار تحریک‌آمیز و ستیزه‌جویانه ترامپ باعث شد که تعدادی از نمایندگان کنگره به دنبال محدودیت‌هایی در اختیار رئیس‌جمهور برای استفاده از نیروی نظامی، به ویژه نیروی هسته‌ای باشند، که بنیانگذاران آن را در اختیار کنگره قرار دادند.

تنها تلاش کنگره برای عقب راندن نظامی‌گرایی ترامپ در دسامبر (2018) در سنا صورت گرفت، زمانی که قطعنامه‌ای به اتفاق آرا برای سانسور قتل جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار منتقد سعودی و خواستار پایان دادن به حمایت آمریکا از رژیم سعودی به تصویب رسید. جنگ در یمن در آن زمان زمانی که رکس تیلرسون، وزیر امور خارجه وقت آمریکا از ترامپ به عنوان یک "احمق لعنتی" یاد کرد، او به پرونده رئیس‌جمهور برای گسترش نیروهای هسته‌ای و توجیه استفاده از نیروی هسته‌ای پاسخ می‌داد. استراتژی هسته‌ای ترامپ تلاش‌های دیر هنگام دولت اوپاما برای کاهش اندازه و دامنه زرادخانه ایالات متحده و به حداقل رساندن نقش سلاح‌های هسته‌ای در برنامه‌ریزی دفاعی را معکوس کرد.

دموکراسی ما به اعتماد شهروندان به حس و احساس رهبران ما بستگی دارد. در یک محیط جهانی که به نظر می‌رسد خارج از کنترل است، ما باید به توانایی‌های تصمیم‌گیری رهبران خود ایمان داشته باشیم. در زمان انحلال آن در سال 1991، مردم اتحاد جماهیر شوروی دریافتند که رهبران آن دیگر قابل اعتماد نیستند. بدبینی فزاینده آمریکایی‌ها نسبت به رهبران خود که در سطح بالایی حمایت از آنها آشکار شد.

ترامپ، زیربنای دموکراسی ما را تضعیف می‌کند.

رؤسای جمهور اخیر ما سیاست خارجی را بر اساس ایمان به «شاید درست می‌کند» پیش برده‌اند. آنها با رابطه بین قدرت و اصل مبارزه کرده‌اند. پرزیدنت بایدن اعلام کرد که "سیاست خارجی برای طبقات متوسط" را دنبال خواهد کرد، اما تا زمانی که ما صدها میلیارد دلار از بودجه دفاعی متورم خود را به اقتصاد داخلی و زیرساخت‌های آن منحرف نکنیم، تغییری ایجاد نخواهد شد. متأسفانه، رسانه‌های جریان اصلی بلندگوی هزینه‌های دفاعی، نوسازی هسته‌ای و استقرار خارج از کشور آمریکا بوده‌اند که در نهایت به چالش‌های داخلی در اقتصاد ایالات متحده آسیب می‌رساند.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

ملوین آ. گودمن، عضو ارشد مرکز سیاست بین‌الملل و استاد دولت در دانشگاه جان هاپکینز است. گودمن، تحلیلگر سابق سیا، نویسنده کتاب شکست اطلاعات: زوال و سقوط سیا و ناامنی ملی: هزینه نظامی‌گری آمریکایی است. و یک افشاگر در سیا. جدیدترین کتاب‌های او «قتل عام آمریکایی: جنگ‌های دونالد ترامپ» (انتشارات اوپوس، 2019) و «کنترل دولت امنیت ملی» (انتشارات اوپوس، 2021) هستند. گودمن ستون‌نویس امنیت ملی counterpunch.org است.

----- با تقدیم احترامات «2024-09-18».